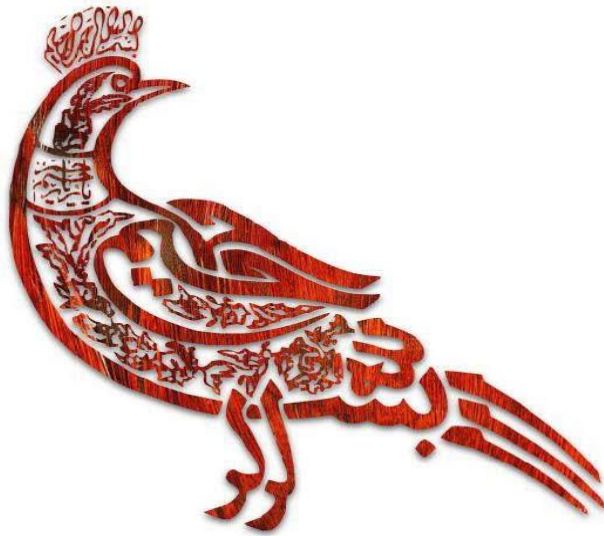

نورک آ

لیکوال: داکٲر معمار حشمت الله اتمر
بخلیک: / کال ۵ ۱۴ پی

Ketabton.com

نورک اکا

.....

لیکي پوهه:

سرلیک: نورک اکا

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر،،

اېډیټور:

د پڅښتنی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - وری / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بی اخځ
بسوني تری د گټي اخیستني اجازه نه شته.

نورک اکا

.....

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱..... پڅښتنی.
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... لیکي پوهه:
- ۴..... لړلیک
- ۵..... تران (پیل، شروع، برید)
- ۷..... د یادښتونو له پاره:
- ۸..... ناندوله (ناول، کیسه یا داستان)
- ۶۹..... د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۷۳..... د کار لاندې کتابونو لېست
- ۷۴..... د امکان او وخت په صورت کې
- ۷۵..... د پڅښتنی څټ

نورک اکا

.....

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاینه او بی حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالی، لوړ او بنکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل یوه بل حقيقي داستان یا ناول چي کیسه یې په هېواد کې د ننه، فاریاب ولایت کې پیل شوي، وروسته بیا کابل ښار ته غزېدلې او روانه ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازي معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چي د هرې څانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چي لیکنې می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

نورک اکا

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو مور له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پیژنو. ز مور سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخبه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

یادونې:

- د پخبنتی انځور نور محمد (نورک اکا) په اجازې سره، اخیستل شوی او خپور شوی دی.
- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره گډ (شریکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

نورک اکا

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

نورک اکا

.....

نانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

هغه څه باندې ۸۰ اتیا کاله پخوا د فاریاب ولایت مرکز (میمنې) په یوه کلي کې او دینداره کورنۍ کې، دې دنیا ته سترگې خلاصې کړې.

اصلی نوم یې نور محمد او بیا وروسته په نورک اکا مشهور شو.

د پلار نوم یې گدای محمد او ډېر خواریکښ سړی و.

هغه ډېره مهربانه، غیرتي بڼڅه، دوي زمان او یوه لور درلودل.

هغوی ټولو، په خوشحالی سره ژوند تېراوه.

څه موده تېره شوه.

پلار یې ډېر کلک (سخت) ناروغه شو.

بڼځې یې، هغه ډاکټر ته، بوتله.

ډاکټر، هغه معاینه کړ.

څه دوايي یې ورته ورکړه.

هغه د دوا پر خوړو، پیل کړ.

مگر ورځ تر بلې به، وړانډه.

د هغه بڼڅه، امپندواره وه.

د درو میاشتو، ماشوم یې په خپټه (نس) کې و.

خپل مېړه به یې په ډاکټرانو او کله به یې په ملایانو او میاگانو هم گڼاوه.

نورک اکا

.....

هېڅ کس (هېڅوک) و نه توانېد چې، د هغه دوايي وکړي.

شپږ مياشتې تېرې شوي.

د هغوی کور ته، نوي ماشوم راغی.

په لمړۍ ورځ يې هغه، نږدې جومات ته وپور.

ملا امام د هغه په غوږ کې آذان وکړ او نوم يې پرې، نور محمد کېښود.

درې ورځې يې لانه وې تېرې شوي چې گدای محمد ياني د نور محمد پلار مړ شو.

خلک راټول او هغه يې د سيمي د دود سره سم، خاورو ته وسپاره.

د نور محمد دوي وروڼه او يوه خور لږ لوی وو.

په خوشحالی کې د هغوی کور ته غم هم د ننه شو.

چا به ويل چې:

نور محمد بد گام (قدمه) و.

ځينو نورو به ويل:

دا د خدای رضا وه.

بڼه او بد، د هغه په لاس کې دي.

هر څه و غواړي، هغه کوي.

د گدای محمد وروڼو او نورو دوستانو د هغه پاتيا (فاتحه) واخيسته او

هغه پسې يې د درېيمې ورځې خیر او خیرات هم وکړ.

نورک اکا

د گدای محمد ورونو، خویندو، او د هغه د بنځي دوستانو به د هغوی سره مرستې کوي، ځکه چې د هغه زامن او لور خورا کوشنيان وو.

مور به يې د هغوی پالنه (سر پرستي) کوه.

ماشومان، ورځ تر بلې لوبدل.

هغوی ته کوم نږدې، بنوونځی نه و.

هغوی ټول بې زده کړې پاتې او ځوانان شوو.

هغوی ځانونو ته، دندې (کارونه) و موندل.

هر څه چې به يې گټل، په گده به يې خورل او ژوند به يې په خورا خوشحالی سره، تېراوه.

ورونويي د شاهي حکومت کانون (قانون) سره سم عسکری خدمت ته لارل او وروسته په خپلو دندو (کارونو) اخته شوو.

هر چا واده وکړ او د گډ کور نه، جلا شوو.

خوږ يې هم واده شوه.

نور محمد هم يوويشت کلن او عسکری ته سوک (سوق) ورو وپېژندل شو.

څو ورځې وروسته يې د عسکری دندې له پاره، کابل ښار ته ولېږه.

هغه د عسکری دنده، په کابل کې، په يوې قشلي (فرقي) کې، پيل کړه.

د جمعي په ورځو به د کابل ښار مرکز ته، ته.

نورک اکا

په دې ورځ چې عمومي رخصتي وه، نه یواځې ملکي کارکونکي بلکه نظامي کار کونکي هم، رخصت وو.

د هېواد گوډ، گوډ نه راغلي ځوانان د عسکري تېرولو د پاره چې کابل ولایت بیا خاصتاً کابل ښار ته راغلي وو، د جمعي په ورځ به ښار ته د خپل اړین توکو اخیستلو، لیک لېرلو، دوستانو او انډیوالانو لیدو له پاره، ښار ته، تلل.

هغوی سهار وختي به خپل ځانونه ښار ته رسول، د غرمې ږوږۍ به یې هم د چاینکي خونو، کبابي کاپیو(کافیو) او همدا راز د پل خشتي جومات تر څنگ د تولکي پلو، په خوړو او شین چای څښلو تېراوه.

د جمعي لمونځونه به یې د پل خشتي، شاه دوشمشېري، آخر جاده، پخته فروشي او د زاړه ښار په نورو جوماتونو کې د ځایي خلکو تر څنگ (خوا) په جمع ادا کاوه او تر مازیگر ناوخته به، په ښار کې ګرځېدل او کله ناکله به د کابل سیند پر دواړو غاړو کېناستل او د سیند ننداره به یې کوه.

ځیني به یې د هغه پېر سینماوو ته تلل او د هندي پلمونو(فلمونو) ننداره به یې کوه.

په دې ورځ به، کابل ښاریان ډېر لږ، ښار او بازار ته وتل.

ښځې خو به هېڅ نه لیدل کېدې، کوم یوه که به د ډېر مجبوریت پر بنسټ له کوره وته، هغه به هم، د خپل شرعي محرم سره وته.

دا ورځ په کابل او ځینو نورو ښارونو کې په عسکر بازار ورځ، هم یا دېده.

نورک اکا

نورک اکا هم د نور عسکرو په شان د سهار چای د څښلو نه وروسته د خپلو انډيوالانو سره ښار ته، ته.

هغه څو انډيوالان د خپل ولايت څخه موندلي وو، کوم چې د کاه فروشی په کوڅي کې يې د چرگانو کاروبار، کاوه.

هغه به هم الله ته، د پل خشتي جومات تر څنې به کېناسته هم به يې د چرگانو ننداره کوه او هم به يې شين چای څښه.

د غرمې په وخت کې به يې الله تولکي پلو اخيست کوم چې پاو په يوه غېران (قېبران) د هماغه وخت پيسې وي، اخيست.

دا پلو به تود، خوشيوه او د آهن چادري په غابونو کې، کوم چې به د محلي البی (حلبی) جوړونکو د خو، ا جور شوي وو، پلورېدل کېده.

عسکرو به دا پلو په مزه، مزه خوره (خورل).

بيا به يې، الله د زاړو برنجي (برونز) سماوارونو نه، شين چای اخيست، کوم کې به چې په ښکلو چيني چاينکو کې اچول کېده او د شنو چيني پيالو کې، کومو چې لاستي يې نه درلودل، څښل.

دا پيالي غوريي (شين) رنگ درلود او په اوزبکي پيالو مشهورې وې.

مازيگر به ورو، ورو سره غونډېدل او په ښاري بسونو کې به، خپلو فرقو ياني (يعنې) دندو خوا ته، تلل.

نورک اکا هم د نورو عسکرو په شان يوه غاب تولکي پلو اخيست او په خوند به يې خور.

وروسته به يې شين چای هم څښه.

نورک اکا

کومه چرگه او یا چرگ چې به یې سهار د گټې له پاره اخیستی و، د
گران (قران) او یا روپۍ په گټه به یې خرڅ او د خپل د غرمې ډوډۍ،
چای او د دواړو خواوو، د موټر کرایه به یې، وپسته.

هغه هېڅ کله نه غوښتل چې په اخیستل شویو چرگانو کې، تاوان
(نقصان، ضرر) وکړي.

کله به یې چې چرگان په گټه نه خرڅېدل، بیا به یې هغه خپل ملگري
ته پرېښودل، چې هغه ته یې خرڅ او پیسې ترې په بله جمعې ورځې
کې، واخلي.

داسې ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

یوه کال عسکري یې تېره کړه، بیا بل کال هم تېر شو.

هغه د عسکري نه، خلاص (ترخیص) شو.

بیا دوی شپې یې د خپلو ملگرو سره د کاه فروشی په کوڅې کې تېرې
کړې.

دوی ورځې وروسته، د خپلو نورو انډیوالانو سره، خپل ټاټوبي یانې
پلارني ځای، فاریاب و لایت ته، لاړ.

څه موده یې الته تېره کړه.

مور یې هم مړه شوه.

ورونو یې، واده وکړ.

بیا یې خور هم واده شوه.

نورک اکا الته ډېر کوبښښ وکړ تر څو دنده و مومي.

نورک اکا

.....

مگر هغه، بريالی نه شو.

څه موده يې تېره کړه.

ډېر په تنگ شو.

بيا يې خپل ورور ته، و ويل:

دلته اخوا دېخوا گرځم، کومه دنده هم نه شته.

مفت خوري می هم، نه خوښېږي.

ښه به وي، د کوي دندې او يا کار د پاره، کابل ته لاړ شم.

ورور يې و ويل:

سمه ده!

هر څه چې ستا خوښه وي.

هغه سهار وختي له خوبه، پاڅېد.

اودس او لمونځ نه وروسته يې، خپل ورور نه خدای پاماني واخيسته

او ميمني ښار ته، لاړ.

الله، د کابل ولايت په بس کې، کښېناست.

نيمه گړۍ وروسته، بس ډک او د سرای نه کابل ښار پر لور يې

،حرکت و کړ.

ماښام بس کابل ته ورسېد.

مسافر ترې، ښکته شوو.

نورک اکا

.....

هرڅوک، په خپلو موخو پسې لارل.

نورک اکا هم د نورو مسافر په څېر له بس نه کښته او د کابل ښار مرکز خوا روان شو.

الله د کاه فروشي کوڅې ته ننوت او د خپلو ملگرو کوټې ته، نږدې شو.

دروازه يې و تګوه.

ملګري يې، دروازه خلاصه کړه.

ګوري چې د دروازي تر څنګ، نورک اکا ولاړ دی.

هغه يې په غېږ کې ونيو او د هغه سره يې روغېر وکړ.

بيا يې هغه د لاس نه ونيو او کوټې ته يې دننه کړ.

ملګرو يې هغه ته توشکه سمه او د هغه يې و غوښتل چې پرې کښېښي.

بل ملګري يې بالښت د هغه تر څنګ کېښود.

يوه ملګر يې چايجوش واخيست او د کوټې نه، د باندې شو.

د سماوار نه يې، هغه ته شين چای راوړ او په پيالو کې يې و وېشه.

لږ کابلی شېرېښي يې ملګري د الماری نه په غاب کې واخيسته او د نورک اکا مخې ته يې کېښوده.

خبرې، اتري پيل شوي.

لمړی کورني خبرې پيل او ملګرو يې د هغه د مور د مړينې په هکله، دوعا (دعا)، وکړه.

نورک اکا

.....

بیا ټولو، آمین و ویل.

چای وڅښل شو.

د شپې ټوډی وخت ورسېد.

ملګرو یې، څه وریځې چې د غرمې نه پاتې وي، تودې کړې.

ټولو په خوراک، پیل کړ.

وروسته، د کسب او کار، خبرې پیل شوې.

بحث د چرګانو پلور او پېر و.

یوه به ویل:

نن مې دوی روپی وګټې.

بل به ویل:

نن بازار سوړ و، یواځې دوی چرګان مې په هندوانو خرڅ کړل او

په هغو کې مې، ډېره کټه وکړه.

بل یې و ویل:

کاشکې زموږ ټول پېرودونکي، هندوان وی.

هغوی، ډېرې جګړې، نه کوي.

بیا نورک اکا، وڅنډل.

ټول خو، هندوان، نه دي.

دلته ۹۸ سلنه مسلمانان، ژوند کوي.

نورک اکا

.....

نورک اکا و ویل:

تاسو ډېر ظالمان یاست.

ډېره گټه د هر چا، خوښه راځي.

انصاف، ښه شی دی.

بیا، بل ملگري یې و ویل:

سمه ده!

هر څوک به په هغې دنیا کې، خپل ځواب وایی.

په دري ژبې کې وایی:

در دکان قصابی، بز از پای خود و گوسفند از پای خود آویزان است.

په خبرو خبرو، شپه پخه شوه.

د نورک اکا مشر ملگري و ویل:

شپه، پخه ده.

ښه به وي، چې شپه جوړه او ټول بیده شوو.

بیا توشکې اوارې او هر کس پر خپلو ځایونو پرېوتل او برستې یې

پر ځانونو و غوروي (کش کړي).

نورک اکا هم، په یوې توشکې پرېوت او خپل پټو یې پر ځان کش

کړ.

ملگر یې، غږ کړ:

نورک اکا

.....

یوه برستنه واخله.

د کابل او او (هوا) سهار وختي، سره وي.

بیا به دي ساره او ناروغه شي.

نورک اکا د خپل ملگري خبره، و منه.

هغه هم پر ځان برستنه واچوه او بيده شو.

سهار وختي، ټول د لمانځه د ادا کولو د پاره پاڅېدل او کاه فروشي
جومات ته، لارل.

لمړی يې اودسونه او بیا يې لمونځ په جمع، ادا کړ.

د لمانځه نه وروسته، ټول کوټي ته، ستانه شو.

چای و څښل شو او ملگرو يې و ويل:

ته په کوټي کي، کښېنه!

مونږ به د کار او بار پسې لار شو.

نورک اکا و ويل:

زه هم د کارو بار له پاره (په خاطر)، دلته راغلی يم.

کوټي کي، زما زړه په تنگ راځي.

زه هم غواړم د چرگانو، کارو بار پیل کړم.

ملگرو يې و ويل:

ستا خوبنه!

نورک اکا

.....

څرنگه چې ته، خوشحاله يي.

نورک اکا هم د کوټي نه، د باندې شو.

ملگرو يي، دروازه وتړه.

بيا ټول د کاه فروشي کوڅې پيل چې د پل خستي څټ ته نږدې وه، لارل.

چا خپل پروني اخیستي چرگان او چرگي د لروگو کفسونو سره سرک غاړې ته کېښودل، تر څو يي په ښي بيبي يا گټه، وپلوري.

نورک اکا هم د هغو تر څنگ کېښناست.

کوم کس (چا) چې به چرگان او چرگي پلور د پاره راوړي، په جگړو، جگړو به يي پېرودل او لږ ځنډ وروسته به يي په گټه پلورل. غرمه شوه.

د تولکي تود پلو بوی هرې خوا، خپور شو.

نورک اکا هم د خپلو ملگرو سره روان شو او البته يي په خپلو گټلو پيسو تولکي پلو، و خور.

بيا يي شين چای هم و څښه.

لمانځه نه وروسته، بېرته خپل ځای ته، ستون شو او تر ماښامه، په پير او پلور اخته و.

ماښام د ملگرو سره يوه ځای، د هغوی کوټي ته، لار.

د شپي ډوډی خوړو نه وروسته، خپلو ملگروته يي، و ويل:

نورک اکا

.....

زه غواړم په ټولو چارو کې د تاسو سره، خپله ونډه واخلم.
د کوټې د کرایې نه نیولې، تر خوړو او کالي منځلو، پورې.

ملگرو یې و ویل:

ته زموږ، مېلمه یې.

مېلمه د خدای دوست دی.

موږ د تانه پیسې، نه اخلو.

نورک اکا د دري ژبې متل، و ویل:

مهمان یک روز، دو روز نه، تانور روز.

ملگرو یې و ویل:

سمه ده!

هر څه چې، ستا خوښه وي.

سر له سبا، هغه هم په ټولو خرڅو(خرچو، مصرفونو) کې ونډه پیل
کړه.

نورک اکا په کابل کې خوشحاله ژوند، پیل کړ.

سهار چای سره به یې حلوا کومه چې د خلکو د خوا، پل خشتي
جومات ته څېرمه د خیرات او یا د قرانکریم ختم نه وروسته وپشل
کېده، د نانوايي تودې ډوډۍ سره به یې لاس ته راوړه او د چای سره
به یې خوړه.

غرمه یې هم د ټولګي پلو، پر زړه پورې خواړه و.

نورک اکا

.....

شپه به د ملگرو سره د الوگانو(کچالانو) په پیاوې تېروه.

څه موده تېره شوه.

هغه ته یوه لیک ورسېد.

په لیک کې لیکل شوي و.

سلام وعلیکم ورحمت الله و برکاته!

برادر محترم، نور محمد خان:

یک هفته بعد در روز جمعه عروسی من است.

از شما دعوت به عمل می آید تا در عروسی بنده اشتراک نموده

ممنون سازید.

با احترام

برادر بزرگ شما

نورک اکا هم د خپلو زېرمو پیسو نه یوه اندازه پیسې بېلې او پر هغو

یې خپل ورور او وربندارې ته، څه سوغات واخیستل او د چهار شنبې

په ورځ یې، د کابل ښار نه، حرکت وکړ.

لمړی مزار شریف ښار او بیا وروسته د پنج شنبې په ورځ ناوخته

فاریاب ولایت مرکز، میمنې ښار ته، ورسېد.

څو د کیکی (دقیقو) نه وروسته، هغه خپل پلارني کور ته، ورسېد.

دروازه یې وټکوه.

کشر ورور یې دروازي ته، راغی.

هغه دروازه، خلاصه کړه.

نورک اکا

.....

ويي ليد چي، يوه کس د دروازه تر څټ (شا) ولاړ دی، مخه يي بلي
خوا وه.

کشر ورور يي، هغه ته سلام ورکړ.

د نورک اکا ورته، پام شو.

بيا يي يو بل ته غبره ورکړه او دواړو سره روغېر وکړ.

ورونه او خور يي الله په وطن کي، ژوند کاوه.

خپله نور محمد، په کابل کي مسافر و.

نور محمد هم ډېر کاله وروسته، الله تللی و.

بيا کور ته، ننوت.

خور يي هم د هغه مخي ته راو وته او هغه ته يي سلام ورکړ.

هغه هم د خپلي خوري سلام ته، وعلیکم و ويل.

بيا يي هغه ته، و ويل:

دي کوتي ته، راشه!

نورمحمد د ميلمه کوتي ته، ننوت او پر يوي توشکي، کښېناست.

سوغات يي هم خوا ته، کښېنودل.

بيا يي يوه بالښت تر څټ (شا) کښېنود.

خور يي و پوښتل:

دا څه دي؟

نورک اکا

.....

نور محمد و ویل:

دا سوغات دي.

خور یی بیا و پوینتل:

سوغات دي چا ته، راوري دي؟

هغه و ویل:

ورور او ورپنداري ته می، راورلي دي.

هغی و ویل:

زه خو دي په یاد هم، نه وم.

نور محمد و ویل:

په یاد می، وی.

خو وخت لند او مناسبه سوغات می په مخه، را نه غلل.

سبا جمعه او بازار تود وی.

تا ته به سبا، دلته څه سوغات، واخلم.

هغی و ویل:

مننه کوم.

هسی می، توکی کوی.

هر څه، لرم.

نورک اکا

.....

کالي او بنگري راته، لا لا مي اخیستي دي.

ته سوچ، مه کوه.

بنه شو چي، په خير راغلي.

زما هېڅ باور نه کېده، چي ته به، راشي.

بنه راغلاست.

بيا خور يي د کوتي نه، و وته.

لږ ځنډ وروسته يي، هغه ته چای راوړ.

بيا يي نور محمد ته، و ويل:

تا ته کند (قند) راوړم که نبات؟

نور محمد و ويل:

هر څه چي وي او د چای سره و خورل شي.

بيا خور يي څه نبات مات او په غاب کي يي، واچول.

غاب يي خپل ورور ته، نږدې کړ.

نور محمد، پر چای څښلو پيل کړ.

ورور يي هم، کوتي ته، ننوت او څه ځنډ وروسته، بل ورور يي هم

راورسېد.

خبري، اتري پيل شوي.

کيسي هم تودې شوي.

نورک اکا

.....

هغوی له ورايه د واده کارونه پیل کړي او سر ته یې رسولي وو.

ټول شیان تیار وو.

د واده خرید هم شوی و.

په خبرو خبرو، ماښام شو.

څه نور میلمانه یې هم، د لري ځایونو نه، ورسپدل.

د شپې ډوډی تیاره او بیا وخورل شوه.

چای هم، پسي و څښل شو.

شپه را ورسېده او ټول بیده شوو.

سهار وختي د لمانځه ادا کولو د پاره، ټول پاڅېدل.

نارینه د باندې جومات ته، لاړل.

بنځو په کور کې، لمنځونه، ادا کړل.

بیا بنځو د سهار چای، تیار کړ.

نارینه هم د جومات نه، راوړسپدل.

سهار چای وختي، و څښل شو.

بیا د آښیزانو مشر هم راغی.

هغه هم، چای وڅښه.

څو واره دېگي د لري ځایونو راتلونکو مېلمنو د پاره، باندې شوو.

نورک اکا

.....

د کور نه د باندې لويې خېمې (تجیرونه) ودرول شوو.

تغري، فرش شوي.

د خاصو مېلمنو د پاره، توشکې او بالبنټونه هم، راوړل شوو.

سازنده هم بلل شوي، وو.

مگر تر دې وخته، نه وو راغلي.

د واده اصلی مراسم د شپې له خوا وو.

د غرمې ډوډۍ وخورل شوه، بيا ماسپينين، مازيگر او ماينام شو.

غټ (لوی) ديگي، باندې شوو.

د هرې خوا نه به مېلمان، راتلل.

سازنده هم، ورسېدل.

مجلس تود، شو.

قطغني سندرې، ملي اتن او راز، راز نڅاوي، پيل شوي.

بيا د شپې ډوډۍ، و وېشل شوه.

خاصو مېلمنو، چای و څښل.

بيا ساز پيل او تر نيمې شپې يې، دوام وکړ.

شپه پخه او ساز بند شو.

خلکو، په وتلو پيل کړ.

نورک اکا

.....

د نږدې ځایونو مېلمانه، خپلو کورونو ته، لارل.
یواځې ډېر لږ او نږدې خپل او خپلوانو، الله شپه وکړه.
بیا سبا غرمې نه مخکې یې، ناوې په ډولۍ کې راو سته.
د ناوې راوستو نه وروسته، څه خپل او خپلوان هم پاتې وو.
بیا د ناوې پرانستل (رونمایي) مجلس پیل او هر چا به ناوې ته
سوغاتونه، ورکول.
نور محمد هم هغې او خپل ورور ته اخیستل شويِ سوغاتونه، ورکړل.
بیا یې هغوی ته، مبارکي و وپله.
غرمه شوه.
مجلس هم پای ته، ورسېد.
د غرمې ډوډۍ خوړو نه وروسته، پاتې مېلمانه هم، په خپلو موخو
پسي لارل.
نور محمد، بله شپه هم د ورونو په کور کې، تېره کړه.
سبا یې د ورونو او خور نه، خدای پاماني واخیسته او بېرته، کابل ته
روان شو.
مانښام ناوخته هغه، کابل ښار ته، ورسېد.
بیا په پښو کاه فروشي کوڅې لور یې، پر حرکت پیل کړ.
گری وروسته هغه کوڅې ته، ورسېد.

نورک اکا

.....

بیا خپلې کوتې ته لاړ، کومه یې چې په گډ(شریکه) نیولې وه.

څه موده نوره هم، تېره شوه.

بیا یې دویم ورور، واده وکړ.

درې کاله وروسته خور یې هم، واده شوه.

هر کس (چا) خپل نوی ژوند، پیل کړ.

نورک اکا دهغوی په وادونو کې هم گډون وکړ او څه ډالی (تحفی) به

یې په کابل ښار کې اخیستي او هغوی ته به یې ورکوي.

وخت تېرېده.

ملگرو به یې ویل:

نورک اکا!

ته ببخي یواځې (مجرد) پاتې شوي!

چا به ویل:

ته د واحدو(مجردینو) شیخ شوي.

څه وخت ستا د ښځې کولو گړخول (نوبت) دی؟

مونږ غواړ چې ستا د واده پلوه، وخورو.

هغه به ویل:

تاسو ولې بې صبره یاست.

نوبت خو زما دی.

نورک اکا

.....

خُکه!

دواړو ورونو او خور مي هم واده کړی او خورا بنايسته او گلالي،
ماشومان لري.

زه هم غواړم د هغو په شان، واده وکړم.

خپله کورنۍ ولرم.

غواړم، گلالي ماشومان ولرم.

مگر زه!!؟

ستونزه لرم.

ستونزه، د پیسو، نه لرل دي.

د واده د ولور پیسي، نه لرم.

کوبښ کوم، پیسي ټولي او واده پرې وکړم.

کلونه، تېر شوو.

نورک اکا څه پیسي، ټولي کړي.

ملگرو يې هغه ته، يوه انجلي خوبه کړه.

د نورک اکا عمر (سن) ډېر پوخ شوی و.

د ډاکټر نجيب الله حکومت و.

ملگرو يې لاس په کار، شوو.

هغه ته يې رايياري، وکړه.

نورک اکا

.....

د نورک اکا له خوا هغوي، ضمانت کونکی شوو.

هغه ته يې نږدې يوه کور، په کرایه هم ونيو.

کور په زاړه بناړ او چنداول سيمي کې، شتون درلود.

کور د اومه خبنتو او خټو نه جوړ شوی و.

الته په کور کې دوي کوتې، پخلی خونه، حمام او تشاب هم وو.

کوشنی انگر يې درلود.

په انگر کې، يوه د اوبوڅاه هم وه.

د انگر دروازه ډېره پخوانی او د لرگو نه جوړه شوې وه.

کور هم، د کوڅو په منځ کې و.

په ژمي کې د خټو او په اوړي کې به د خاورو او دورو نه په تنگ و.

درې مياشتې، تېرې شوې.

لمړی يې دسمال واخيست بيا يې ساده کوژده (کوزده) وکړه او درې

کاله وروسته يې واده هم، وکړ.

په واده کې يې د هغه ورونو او خور هم گډون، کړی وو.

څه وخت تېر شو.

هغه ته خدای زوی، ور په برخه کړ.

هغه، ډېر خوشحاله شو.

نورک اکا

هغه ته د کابل د رسم او رواج سره، د شپږمې شپې (شب نش) ساده مراسم، ونيول.

په هغه مراسمو کې هغه د خوسر (خسر خېلو) او گاونډيانو بنځو گډون کړی وو.

څه موده، تېره شوه.

بيا يې خپل زوی، سونت (سنت) کړ.

د سونتي مراسم يې، په خوږې حلوا، تېر کړل.

زوی يې دوې کلن شو.

څه موده وروسته يې دوېم زوی او بيا يوه لور..... وشوه.

ژوند، تېرېده.

هغه به څه موده په يوه کرايي کور کې او بيا به يې څه موده په بل کرايي کور کې، تېروه.

هغه به کوبنبن کوه چې د بنار نږدې سيمو نه، لېږې لار نه شي.

د هغه له پاره تگ او راتگ ستوزمن و.

هغه به تل دا سوچ کوه، تر څو داسې کرايي ځای د اوسېدو له پاره غوره کړي، تر څو کاه فروشي کوڅې يانې د هغه د دندې ځای ته، نږدې او د موټرو د کرايي ورکولو نه، بې برخې شي.

هغه هره ورځ سهار وختي، خپل کار سيمې ته او ماښام ناوخته، بېرته خپل کورته، ته.

نورک اکا

.....

زامنو يې شاو خوا کاه فروشی ته نږدې سيمو کې، کار کاوه.

څوک يې د الوگانو (کچالانو) چپس پخواه او خرڅاوه، دوي نور يې د پخوانی چارچتي بازار کوڅي کې، چې اوس محال د **کهنه فروشي** په کوڅي مشهوره ده، راکړه ورکړه درلوده.

هغوي ټول سهار وختي نه تر ماښام ناوخته پورې کار کاوه او پيسې به يې گټي.

څه يې په خوراکي توکو، کور کرایي، برېښنا بل، داروگانو او د ژوند اړتيا وړ، شيانو مصرفه وي.

څه پيسې يې، زېرمه کوي.

اولادونه يې کله نا کله د پيسو گټلو د پاره، ايران هېواد ته، هم تلل.

اولادونه يې ټول د نورک اکا په شان، خواریکښ وو.

څه وخت تېر شو.

په نظام کې، بدلون راغی.

کورنی جگړې پيل شوي.

هغه هم د نورو کابليانو په څېر، د کابل زاړه ښار نه، تېښته وکړه.

د کابل شمالي سيمي ته، د خپلو ماشومانو سره کډه شو.

الله به يې هم د سرايي شمالي ته څېرمه د څارندوی (پوليس مېنې) تر پوخ سرک، د چرگانو په پېر او پلور بوخت و.

څوکاله يې د کابل د يوې سيمي نه، بلې سيمي ته کډه کوه.

نورک اکا

.....

پوره څلور کاله يې د کابل په شاوخوا کې، تېر کړل.

نورک اکا، د خپلو زامنو په سوچ کې و.

هغه بېرېده چې د هغه په څېر به، هغوي هم عسکري ته سوق (گډ) شي.

مگر د بدلونونه سره سم، جبري عسکري خدمت، له منځه لاړ.

جبري عسکري سيستم لړنگ شو.

حالات لږ، لږ په بڼه کېدو، شوو.

نورک اکا هم د نورو کابليانو کېدوالو په څېر، بېرته د کابل زاړه ښار ته، کډه، وکړه.

لمړی په يوه کور کې چې خاوند (مالک) يې د کابل ښار نه وتي و، په وړيا توگه، خپلې شپې او ورځې تېروي.

څلور کاله يې الله، ژوند وکړ.

يوه ورځ، د کور خاوند راغی.

دروازه يې وټکوه.

نورک اکا په کور کې، نه و.

دروازې خلاصولو د پاره يې زوی راغی.

دروازه يې خلاصه کړه.

د کور خاوند ته يې سلام، ورکړ.

نورک اکا

.....

هغه د الک سلام ته، وعلیکم وویل.

بیا یې و پوښتل:

نورک اکا چیرته دی؟

زوی یې و ویل:

هغه کار ته، تللی دی.

بیا یې و پوښتل:

د کار خای یې چیرته، دی؟

زوی یې و ویل:

د کاه فروشی په کوڅې کې دی.

بیا یې الک ته، و ویل:

کولای شې هغه ته، غږ کړې؟

الک و ویل:

هو!

بیا هغه و ویل.

ته لار شه هغه ته و وایه چې د څو دکیکو له پاره دلته راشي.

زه به دلته، د هتې سره کښېنم.

الک و ویل:

نورک اکا

.....

سمه ده!

کس (د کور خاوند) هتی ته نږدې او هتیوال ته یې، سلام ورکړ.

هتیوال هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې و پوښتل:

څه مو په کار وو؟

هغه و ویل:

نه!

د نورک اکا سره مې، کار دی.

کولای شم د هغه د راتگ پورې، دلته انتظار شم؟

هتیوال و ویل:

هو!

ولې نه!

دا ده!

پر دې څوکی، کښېنه.

د کور خاوند، څوکی د هتی دروازي ته څېرمه کښېنوده.

بیا هغه، پرې کښېناست.

هتیوال هغه ته و ویل:

نورک اکا

.....

د څښلو د پاره تود چای په ترموز کې لرم.

د کور خاوند و ویل:

مننه کوم.

همدا اوس مې چای و څښه.

څو دکیکې یې لمر ته ډډه و وهه.

له جبه یې اوږده تسبیح، وباسه.

بیا یې په اړولو پیل کړ.

لمر ورته، خوند ورکړ.

څه وخت وروسته، تږی شو.

بیا یې په جبونو کې، لاس و واځه.

څه پیسې یې د جبه، و وپستې.

هتیوال ته یې و ویل:

یوه بوتل خورې اوبه، راکړه.

هتیوال و ویل:

څه درکړم؟

د کور خاوند و ویل:

څه لرې؟

نورک اکا

.....

هغه و ویل:

کولا، فانتا او سپر ایت لرو.

د کور خاوند وپوښتل:

کوم یو یې ارزانه دی؟

هتېوال و ویل:

ټولو بیه یې یوه شان ده.

خوند او رنگ یې بېل دی.

بیا هتېوال ورته، فانتا ورکړه.

هغه د فانتا سر پوښ خلاص او په څښلو یې، پیل کړ.

په دې وخت کې، نورک اکا هم ورسېد.

نورک اکا د کور خاوند، و پېژاند.

هتې ته، نږدې شو.

بیا یې سلام ورکړ.

د روغېر نه روسته یې نورک اکا ته، و ویل:

د کور حالات (وضعیت)، څنگه دی؟

نورک اکا و ویل:

د پخوا په شان دی.

نورک اکا

.....

بیا د کور خاوند و ویل:

کومه مرستندویه ټولنه به خو د بیا جوړونې د پاره نه وي راغلي؟

نورک اکا و ویل:

نه!

تر اوسه خو نه ده، راغلي.

بیا یې و ویل:

کولای شم کور د نږدې نه، وگورم؟

نورک اکا و ویل:

ولي نه!

ستا خپل کور، دی.

بیا هغه ته یې، د کور ننوتو بلنه ورکړه.

د کور خاوند و ویل.

ته د ننه شه!

وگوره!

څوک نه وي.

نورک اکا، کور ته، د ننه او بیا یې و ویل:

څوک دي، نه وي.

نورک اکا

.....

د کور خاوند انگر ته، د ننه شو.

کور او کوتي يي، د نردي وليد.

د جهادي تنظيمونو په خپل منځي جگړو کې د هغه کور زيان ليدلی
او څو راکټونه په کې، لگېدلي هم وو.

بيا يي نورک اکا ته، و ويل:

ته ځان ته بل کور، و مومه!

زه غواړم، د خپل کور بيا رغونه، وکړم.

نورک اکا و ويل:

دا خو ډېر بڼه کار، دی.

زه به ځان ته، بل کور، و مومم.

کله چې د بيا رغونې چارې يي خلاصې شوې، بېرته به خپله کډه
راوړم.

د کور خاوند و ويل:

سمه ده!

زه خو په کور کې، خرڅه (مصرف) کوم.

وروسته پلان لرم چې، خپل کور، په کرايي، ورکړم.

نورک اکا و ويل:

ما سوچ کوه چې، دا کور به پر ما، وسپاري.

نورک اکا

.....

زه به د کور پالنه هم، وکړم.

څه بوټي او ونې به په کې، هم کښېنوم.

د کور خاوند، و ويل:

زه غواړم کومې پيسې چې په کور کې لږوم، بېرته لاس ته، راوړم.

نورک اکا ويل:

زه غريب سړی او په بناړ کې مزدوري، کوم.

د يوه چرگ گټه هم تر پنځوس افغانیو، ډېره نه وي.

دومره گټو، چې ويې خورو.

نه په نس ماړه يوو او نه په تن پټ.

نو، کرایه به څرنگه، ورکړو؟

د کور خاوند و ويل:

ستا خوبنه!

اوس څوک بي پيسو (مفتي) خبرې هم، نه کوي.

نورک اکا خواشینی، شو.

بيا يې د کور خاوند ته و ويل:

ما ته څه وخت راکړه چې ځان ته، کوم بل کور، و مومم.

د کور خاوند و ويل:

نورک اکا

.....

سمه ده!

زه تا ته، يوه مياشت وخت درکوم، تر څو ځان ته، بل ځای پيدا کړي.

هغه و ويل:

سمه ده!

د کور خاوند غوښتل د کور نه د باندې شي.

نورک اکا هغه ته، و ويل:

راځه څو د کيکي په کوټې کې، کښېنه.

زما سره، يوه گيلاس تريخ چای، وڅښه.

دمه به دې هم، جوړه شي.

هغه و ويل:

مننه کوم.

اوس بل چېرې، کار لرم.

بيا کوم بل وخت چې، نصيب وي، چای به د تا سره وڅښم.

نورک اکا د هغه سره تر دروازي هم لار.

د کور خاوند د دروازي نه و وت.

د نورک اکا سره يې خدای پاماني وکړه.

هغه په لارې سيده شو.

نورک اکا

.....

څټ ته يې هم، و نه کتل.

څه موده تېره شوه.

مياشت په چټکۍ سره، پوره شوه.

نورک اکا و نه توانېد تر څو، کوم بل کور بې له کرايې نه، ومومي.

څو ورځې نه وې تېرې شوې، چې د کور خاوند، بيا راغی.

وخت سهار وختي و.

نوی د سهار لمونځ په جمع، ادا شوی و.

نورک اکا هم د جومات نه، کور خواته، روان و.

د کور خاوند، د کور مخې ته، ولاړ و.

سترگي يې پر نورک اکا، و لگېدې.

په غصه شو.

او له ځانه سره يې، څه و ويل:

نورک اکا نږدې شو.

هغه ته يې سلام، ورکړ.

له غصې يې د هغه سلام ته، ځواب ور نه کړ.

نورک اکا خپل لاس د احترام په توگه، وړاندې کړ.

د کور خاوند د نورک اکا لاس ته، ټکان ورکړ.

نورک اکا

.....

بيا يې په غصه و ويل:

ما خو در ته ويلي و چې کور د يوې مياشتې په ترڅ کې وزگار (تث) کړه.

ته، تر اوسه دلته يې.

نورک اکا و ويل:

ما ډېر کوبښښ وکړ چې کوم کور، نږدې و مومم خو تر اوسه مې نه دی موندلی.

د کور خاوند و ويل:

دا ستا خپل کار دی.

ما درته يوه مياشت وخت درکړی و.

اوس څو ورځې نورې هم، اوښتې دي.

همدا اوس کور راته، تث کړه.

زه غواړم سبا وختي، ختگر او ترکان راولم.

نورک اکا هر څه عذر او زاری وکړې، خو کوم ځای يې و نه نيوه.

شاوخوا گاونډيان او لاروي، راټول شوو.

هغوی هم کوبښښ وکړ تر څو د کور خاوند قانع کړي چې کور موندنه د نورک اکا له پاره ساده کار نه دی، ځکه هغه بي وزلی او د کرايي ورکولو توان، نه لري.

خبرو او عذرونو، کومه گټه را نه وړه.

نورک اکا

.....

بیا خلکو د کور خاوند نه یې یوه اونۍ نوره هم، وخت واخیست.

هغه په غصه و ویل:

نورک اکا!

دا ځل مې د گاوندیانو او سپین ږیرو لپاره (په خاطر)، یوه اونۍ وخت درکړ.

په نوې اونۍ کې دې، دلته و نه گورم.

کوم وخت چې و وتې، کیلی هتۍ وال ته، ورکړه.

هغه په قهر او غصې، له ځایه و خوزېد او لاړ.

نورک اکا ډېر خواشینی شو.

کورته، د ننه شو.

بنځې یې له هغه وپوښتل:

څنگه شو؟

هغه و ویل:

یوازې یوه اونۍ وخت راته، گاوندیانو اوږد کړ.

بیا هغې و ویل:

خدای مهربانه، دی.

کېدای شي، کوم کور و مومو.

نورک اکا و ویل:

نورک اکا

.....

بی له شکه!

کورونه ډېر دي، خو بی له کرایي نه شته.

هغې و ویل:

وگوره!

کوم ارزانه کرایي کور که په دې نږدې ځایونو کې، و مومي.

هغه و ویل:

سمه ده!

گرځېدل، په کار دي.

زه اوزگار نه يم چې پسي وگرځم.

بنځي يې و ویل:

زه به، پسي وگرځم.

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

خو زوی دي هم، د ځانه سره یوسه.

کوبښښ وکړه تر څو کوم ارزانه کور، پیدا کړي.

هغې و ویل:

سمه ده!

نورک اکا

.....

زه به، کوبنبن و کرم.
بيا د نورک اکا بنځي و ويل:
ته کوټي ته لار شه.
زه به چای دم کرم.
ته هم، خپلي دندې، ته ځي.
هغه و ويل:
سمه ده!
نورک اکا کوټي ته د ننه شو.
سور اوسپلی يې و باسه.
پر توشکي کښېناست.
بالښت يې، څټ ته کېښود.
کوشنی راديو يې روښانه (چالانه) کړه.
د خبرونو وخت و.
خبرونو ته يې غور و نيو.
په دې ترڅ کې، بنځه يې کوټي ته د ننه شوه.
هغې دم کړی چای، په پطنوس کې نيولی و.
نورک اکا ته، نردي او پطنوس يې، د هغه په مخ کې، کېښود.

نورک اکا

.....

بیا یې د الماری نه د ډوډۍ دستر خوان، راواخیست او نورک اکا مخې ته یې اوار کړ.

کندانۍ (قندانۍ) یې را واخیسته او یوه کاجوغه بوره یې په یوې پیالي کې واچوه.

بیا یې د چایجوش نه چای، په پیالي کې واچوه او نورک اکا مخې ته یې کښنود.

نورک اکا هم د چای په څښلو، پیل کړ.

سهار وختی و.

د هغه څه ماشومان لا هم، بیده وو.

مشر زوی یې هم دستر خوان ته، کښېناست او پر چای څښلو یې پیل کړ.

چای، و څښل شو.

نورک اکا او مشر زوی یې، له ځایه پاڅېدل او د کوتې نه، و وتل.

خپل بوتان یې په پښو او واسکتونه یې، سم کړل.

بیا د کوره و وتل او دندې خوا، روان شوو.

هغوی خورا خپه او ټوله ورځ یې په سوچونو کې، تېره کړه.

چندان سودايي، هم و نه کړه.

ورځ پرې، په سختی تېره شوه.

نورک اکا، ماښام ناوخته، کور ته ستون شو.

نورک اکا

.....

د شپې دودۍ تياره وه.

بنځې يې د الکانو پياوه، پخه کړې وه.

نورک اکا خپلې بنځې ته وويل:

ته خو به د کور لتونې د پاره نه وې وتې؟

هغې وويل:

وتلې وم.

توله ورځ، په نږدې کوڅو کې وگرځېدم.

نن خو تش لاس، بېرته کورته راغلم.

ډېرې بنځو راته وعده راکړه، چې راسره مرسته وکړي.

بيا نورک اکا وويل:

ما هم، خپلو ملگرو ته، وويل.

هغوی هم زما سره وعده وکړه تر څو په لنډه موده کې يوه ارزانه

کور و مومي.

توکل په خدای!

بيا، بنځې يې وويل:

کتغ تود دی.

څه وکړم؟

نورک اکا و پوښتل:

نورک اکا

.....

ماشومان ٽول په کور کې دي؟

هغې و ويل:

هو!

سمه ده!

کتغ و باسه، چې ويې خورو.

بيا يې زياته کړه.

د نن ورځې ټولکي پلو هم، بې خونده و.

چاي مې هسې له ياده، و وت.

ډېر بې چورته (چرته) وم.

بنځي يې و ويل:

چورت (چرت) مه وهه.

هر څه د خدای په لاس کې دي.

خدای به رڼايي کړي.

نورک اکا و ويل:

بې له شکه.

بيا يې خپل زوی ته، و ويل:

د لاس منځلو اوبه راوړه!

نورک اکا

.....

هغه پاڅېد.

کوزه او لښ (چلمچي) يې راوړ او د کورنۍ د غړو په لاس منځلو يې، پيل کړ.

لمړی يې خپل پلار ته اوبه واچوي او وروسته د کورنۍ، نورو غړو ته.

د نورک اکا لور، دسترخوان اوار کړ.

د پل خشتي جومات تر څنگ کومي وچي او ارزانه ډوډۍ نورک اکا اخيستي وي پر دسترخوان کېښودې.

په دې ترڅ کې د نورک اکا ښځي ماشومانو ته غږ کړ.

راځئ!

کاسي کور ته يوسي.

پياوه، توده خوند کوي.

بيا ماشومانو په چټکۍ سره، کاسي ويوري او پر دسترخوان يې کېښودې.

نورک اکا او نورو د وچو ډوډيو پر ماتولو، پيل کړ.

هغوی به ډوډۍ ماتوي او د پياوي په کاسو کې به يې اچوي.

کاسي ډکې شوي.

لږ ځنډ وروسته د نورک اکا ښځي د الوگانو (کچالانو) غاب راوړ.

نورک اکا

.....

غاب يې د دسترخوان په منځ کې کېښود، تر څو د ټولو لاس ورته ورسېږي.

ډوډۍ په خوند سره پيل شوه.

نورک اکا به کله ډوډۍ خوړه او کله به په سوچ کې ډوبېده.

ډوډۍ خلاصه او دسترخوان، ټول شو.

نورک اکا شکر، و ويست.

بيا څه ځنډ وروسته، بنځي يې چای راوړ.

هغوی، چای وڅښل.

د کور موندې کيسې، روانې وې.

شپه پخه او ډېرې ماشومان، بیده شوو.

پر نورک اکا هم خوب، راغی.

پر توشکې و غزېد.

بالښت يې تر سر لاندې، کېښود.

سور اوسپلي يې و باسه.

بيا په سوچونو کې، ډوب شو.

ځنډ وروسته هغه هم، بیده شو.

سهار وختې د چرگانو آذانونو، کوم چې هغه په کپسونو(قفسونو) کې

ساتلي و، راوین کړ.

نورک اکا

.....

سترگې يې و مښې.

له خايه، پاڅېد.

بيا انگړ او وروسته، حمام ته لار.

اودس يې وکړ.

بيا د کور نه، ووت.

خان يې د سهار لمونځ جمع ته، ورساوه.

مشر زوی يې هم ورسره و.

د لمانځه نه وروسته، ځينو سپين ږيرو ته يې د خپل د کور ستونزې
و ويلې.

هغوی هم وعدې وکړې ترڅو، د هغه سره په کور موندنې کې،
مرسته وکړي.

دوې ورځې نورې هم، تېرې شوې.

د نورک اکا بڼځه سهار وختي د چای څښلو نه وروسته، د کور لټولو
د پاره، ووته.

اخوا ديخوا وگرځېده.

يوه خوررڼه يې مخې ته، راغله.

هغې ته يې سلام ورکړ.

هغې هم، سلام ته، وعلیکم وويل.

نورک اکا

.....

بیا یی د نورک اکا بنځي ته ، زېری ورکړ.

هغې و ویل:

بنه شو چې له تا سره مې ولیدل.

که نه، غوښتل مې ستا کورته، راشم.

بنه شوه ، پر مخه راغلي.

ما تاسو ته په ارزانه، یوه کور موندلی دی.

راځه چې، هغه وگورو.

په کیسو ، کیسو هغوی کرایي کورته، ورسېدل.

د کور کیلی د گاونډ په کور کې وې.

خورړنه یې مخکې شوه او د گاونډ کور دروازه یې وتکوه.

یوه الک دروازه یې ته، راغی.

دروازه یې خلاصه او بنځو ته یې سلام واچوه.

هغو هم د الک سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې ترې وپوښتل.

مور دې په کور کې ده؟

هغه و ویل:

هو!

نورک اکا

.....

بیایې و ویل:

کولای شو د ننه راشو؟

الک و ویل:

تاسو دلته ودرپړئ!

زه به مې مور ته، غږ کړم.

الک کور ته، د ننه شو.

هغوی د دروازي تر څنې، ودرېدې.

څو د کيکې نه وې تېرې شوې چې، د الک مور دروازي ته راغله.

د بنځو سره یې سترې مشې وکړه.

د نورک اکا د بنځې خورڼه یې وپېژانده.

بیایې هغوی ته د کور د ننوتو او چای څښلو، بلنه ور کړه.

هغوی و ویل:

مننه کوو.

خورڼه مې غواړی، گاوند کرایي کور وگوري.

د الک مور و ویل:

سمه ده!

زه به، کیلی را واخلم.

نورک اکا

.....

هغوی و ویل:

سمه ده!

مونږ به، په انگر کې ودرېږو.

د الک مور، کوټې ته ننوته.

بیا په چټکۍ سره د باندي او کیلی یې هغوی ته، وبنودی.

بیا هغه د مخه شوه او بنځو ته یې و ویل:

راځې چې، څو.

بیا یې خپل زوی ته و ویل:

دروازه بنده کړ، چې چرګان و نه وځي.

الک و ویل:

سمه ده!

موري!

هغوی ټول د انگر نه و وتي او کوڅې ته شوي.

بیا د کرایي کور ته، ورسېدي.

د الک مور کیلی د دروازي په کلپ (قفل) کې د ننه او کلپ یې خلاص کړ.

بیا یې دروازه ټپله او د ننه خوايي، خلاصه کړه.

پر بنځو یې، غږ کړ.

نورک اکا

.....

راځئ!

هغوی هم کوشني انگر ته، د ننه شوي.

بيا يي د کوتو په ليدو، پيل کړ.

کوتې يي وکتې.

وروسته يي د الک د مور نه و پوښتل:

کرايه يي څو ده؟

هغې وويل:

زه نه پوهېږم.

کرايه يي، زما مېړه ته څرگنده ده.

بيا يي و پوښتل:

مېړه دې څه وخت کور ته راځي؟

هغې وويل:

هغه په حکومت کې مامور دی.

هره ورځ، وروسته له څلورو بجو، کور ته، راځي.

د نورک اکا بنځې، وويل:

سمه ده!

مننه کوم.

نورک اکا

.....

زه به نورک اکا ته و وایم چې سبا پنځه بجې ستاسو، کور ته، راشي.

د الک مور، و ویل:

سمه ده!

زه به د الک پلار ته و وایم چې سبا کوم وخت چې کور ته راغی، د باندې لار نه شی.

بیا یې بنځو ته و ویل:

راځئ!

د باندې شو.

هغوی د کور نه، و وتل.

بیا د الک مور دروازه، و تړه.

کیلی یې په جب کې واچوې او د بنځو سره بېرته، خپل کور خوا ته روانه شوه.

کورته، ورسېده.

بیا د نورک اکا بنځې او د هغې خور رني ترې خدای پاماني واخیسته.

د الک مور خپل کور ته، د ننه شوه.

د نورک اکا بنځه او د هغې خور رنه هم خپلو کورونو خوا، رواني شوي.

په یوه ځای کې یې، یوې د بلې نه خدای پاماني واخیسته او هر یوه خپلو کورنو ته، سنتي شوي.

نورک اکا

.....

د نورک اکا بنځه خوشحاله شوه.

وخت تېر او ماښام نا وخته شو.

نورک اکا کور ته، راغی.

هغه په سوچ کې و.

بنځې یې و ویل:

پوهیږي!!

نن مې یوه کور، ولید.

زمونږ د پاره ډیر بڼه او مناسبه دی.

ما هغه کور د نږدې نه، ولید (وکوت).

کیلی یې د گاوند کور بنځې سره وې.

نورک اکا وپوښتل:

کرایه یې څو ده؟

هغې و ویل:

گاوند ته څرگنده ده.

د گاوند بنځې و ویل:

سبا وروسته له څلور بجو نه، نورک اکا ولېږه، چې زما د مېړه سره

خبرې وکړي.

هغه و ویل:

نورک اکا

.....

سمه ده!

څوک به زما سره لار شي؟

بنځي يې و ويل:

ته، کورته راشه، زه به درسره لاره شم.

نورک اکا و ويل:

سمه ده!

سبا به وختي، کورته، راشم.

نورک اکا، خوشحاله شو.

شپه د تل په څير، تېره او سبا شو.

نورک اکا وختي کارته، لار.

بيا مازيگر کورته، ستون شو.

بنځه يې د هغه سره د کراي کور گاونډ ته، لاره.

دروازه يې وټکوه.

بيا هماغه الک، دروازي ته راغی.

نورک اکا وپوښتل:

پلار دې کورکې دی؟

هغه و ويل:

نورک اکا

.....

هو!

هغه په کور کې دی.

بیا یې هغه ته، و ویل:

پلار ته دې غږ، کړه.

د گاوند کور د کرایې په هکله ترې پوښتنه کوم.

هغه و ویل:

سمه ده!

زه به ورته، غږ کړم.

الک کورته، د ننه شو.

څو ډکيکي نه وي تېرې شوي چې د الک پلار دروازي ته، راغی.

د ستړي مښي نه یې وروسته، وپوښتل:

څه خدمت کولای شم.

نورک اکا و ویل:

زما بنځه پروڼ د ستا د بنځې سره یې گاوند کور، لیدلی و.

مونږ غواړو هغه په کرایه و نیسو.

بیا د الک پلار و ویل:

تاسو پوهېږئ، چې کرایه یې څومره ده؟

نورک اکا

.....

نورک اکا و ویل:

نه!

گاونډ و ویل:

۸۰۰ اته سوه افغانی په میاشت کې ده.

نورک اکا و ویل:

کرایه یې لوړه ده.

زه یوه غریب سړی یم.

د کاه فروشي په کوڅې کې، چرگان خرڅوم.

دومره وس، نه لرم.

گاونډ و ویل:

د څو افغانیو وس لری چې زه یې خاوند ته، و وایم.

نورک اکا و ویل:

۴۰۰ څلور سوه افغانی.

بیا د الک پلار و ویل:

زه به ستا په برخې کې، د کور خاوند ته، و وایم.

ډېر به کوبنس وکړم چې دا کور تا ته په کرایه درکړي.

نورک اکا و ویل:

نورک اکا

.....

ته کوبنبنس وکره، خدای مهربانه دی.

د الک پلار و ویل:

سمه ده!

زه ستا ستونزی، هغه ته و وایم.

ته سبا همدا وخت، راشه!

توکل په خدای!

بیا نورک اکا د هغه نه خدای پامانی واخیسته او د بنځې سره تر کوره لار.

بنځه یې کور ته د ننه او نورک اکا بېرته د کاه فروشی کوڅې ته، سیخ شو.

کار خای ته، ورسېد.

تر ماښامه، لگیا وه.

ماښام نا وخته بېرته، کورته راغی.

هغه لږ خوشحاله و.

د کرایې کور نیولو، هڅې روانې وې.

شپه تېره، بیا سهار وختي، دندې ته لار.

مازیگر د کرایې کور گاوند یې په کوڅې کې ولید او د هغه یې وپوښتل:

نورک اکا

.....

څنگه شو؟

هغه و ويل:

د کور خاوند راضي نه و.

ما کوبښن وکړ.

ستا د بې وزلي او ستونزو کيسه مې هغه ته، وکړه.

هغه و منه.

بيا نورک اکا و ويل:

کله کولای شم، کډه راوړم؟

گاونډ و ويل:

سر له سبا!

هر کله، وغواړي.

بيا نورک اکا و ويل:

سمه ده!

مننه کوم.

کولای شم کيلی تر لاسه کړم؟

گاونډ و ويل:

هو!

نورک اکا

.....

خو کیلی په کور کې دي.

راځه!

کور ته لار شو.

زه به کیلی تا ته درکړم.

نورک اکا ډېر خوشحاله شو.

بیا د گاوند سره، تر کوره لار.

گاوند نورک اکا ته، د چای څښلو بلنه ورکړه.

نورک اکا وویل:

مننه کوم.

کوم بل وخت به چای در سره وڅښم.

بیا گاوند خپل کور ته د ننه شو.

نورک اکا د دروازی څنټ (شا) ته ودرېد.

څو دیکي وروسته، گاوند را ووت.

کیلی یې نورک اکا ته، ورکړې.

بیا یې هغه ته، وویل:

د کور ساتنه به کوي.

د ژمي په وخت کې د بامونو واوړه به، هرو مرو توکي (پاکوي).

نورک اکا

.....

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

د خپل د کور په شان به یې پالنه وکړم.

بیا یې د گاونډ نه، خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته، په خوشحالی سره روان شو.

خوشحاله کور ته ننوت او بنځې ته یې و ویل.

بلا یې، بلا!

زما یقین نه راته چې ته به، کور پیدا کړي.

اوس دې منم.

هغه په خندا شوه.

بیا یې و ویل:

گیدر دې له پامه ځناور، نه راضي؟

نورک اکا و ویل:

گیدر مه یادوه چې پیدا نه شي.

بیا به، چرگان و خوري.

بنځې یې، و ویل:

ته د څه د پاره یې؟

ته یې، مه پرېرده.

نورک اکا

.....

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

بیا یی بنحی ته، و ویل:

سبا به تاسو د ماشومانو سره د کور کالی او لوبني ټول (غونډ) کړی.

زه به هم ماسپینین، راشم.

یوه لاسي غټ گاډی به راولمو تر څو شیان په کې بار او نوي کورته
کډه وکړ،

هغوی نوی کور ته کډه وکړه.

وختونه تېرېدل او ماشومان هم لوبدل.

لمړی، هغه خپل مشر زوی ته، کوژده وکړه.

دوي کاله وروسته هغه ته یې، واده وکړ.

بیا ټولو په گډه، پیسې ټولوي.

څو کاله نور هم، تېر شوو.

بیا یې دویم زوی ته کوژده (کوزده) وکړه.

درې کاله وروسته یې هغه ته هم، واده وکړ.

بیا یې یوه لور کوژده او ځنډ وروسته، واده شوه.

د هغې خوسرگنی (خسرگنی) کور، په فاریاب کې وو.

هغه اوس په فاریاب ولایت کې، ژوند کوي.

نورک اکا

.....

هغه، څو ماشومان هم لري.

کال وروسته يې بله لور هم کوژده او دوي کاله وروسته يې واده کړه.

هغه، ډېر خوشحاله دی.

زامنو يې، عسکری نه ده کړې.

اوس محال هغه ۴ څلور زامن او درې لورگاني لري.

درې زامنو او درې لورگانو يې، ودونه کړي دي.

د هغه په وينا سن يې تر اتياوو اوښتی دی.

نورک اکا د خپل يوه زوی سره گډ د باغ قاضي سيمي په نواب کوڅي کي، ژوند کوي.

هغه ډېر تکړه او پر تجارت يانې د چرگانو په پلور او پېر کي خورا چابکه او مهارت لري.

اوس هم د ځوانۍ په څېر وختي راځي او تر ناوخته، کاه فروشي کوڅي کي، پر کاراوبار لگيا او بوخت وي.

د هر چاه سره، ښه سلوک لري.

هغه خوشحاله او په خندا د خلکو سره، خبرې کوي.

هغه د ښه صحت نه برخه من دی.

د کرونا مريضې يې هم، تېره کړې ده.

هيچا د هغه سره مالي مرسته، نه ده کړې.

نورک اکا

.....

زه هم، هغه د شلو کلونو نه را په دېخوا پېژنم.

کله ، نا کله دهغه نه بهرني چرگان، بتي (بتکي) او کيکري په مناسبه بيه، پېرم.

هغه کار کوي او په خوشحالی سره، ژوند تېروي.

پای

نورک اکا

.....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معمارۍ اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معمارۍ شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان، بر بر فن معماری و معماری
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

نورک اکا

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گدوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

نورک اکا

.....

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه یڼه) په کچه گری کی (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولگي کی (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کی ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کی تر ټولو نوې او گړندۍ
کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتي **ناوي** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

نورک اکا

.....

۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهرو**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۶۶. ډارونکی سپلاډ (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانيو جوماتونو **توپير** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهيد** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)

نورک اکا

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۲. لیونی لپوه
۳. د خاورو لاندې ښار
۴. سپین کارغه
۵. سور تنور
۶. خره بیزو
۷. بندي مرغه
۹. بی وخته باران
۱۰. د ژوند پای

نورک اکا

.....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Noorak Ancle

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: July -August /2026

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**